

Вікові психологічні особливості дітей 5 р.ж.

Вік від чотирьох до п'яти років - період відносного затишшя. Дитина вийшла з кризи і в цілому стала спокійнішою, більш слухняною, покладистою. Все сильнішою стає потреба в друзях; різко зростає інтерес до навколишнього світу.

Мимовільність психічних процесів зберігається у дітей і на 5 році життя. Однак найважливішими новоутвореннями є 2: завершення в основному процесу формування активної мови і вихід свідомості за межі безпосередньо сприймається дійсності.

Дорослий тепер представляє інтерес в першу чергу як джерело захоплюючої і компетентної інформації. Спілкування носить внеситуативно - діловий характер.

Криза 3 років залишився позаду, діти стали більш емоційно стійкими. Менш примхливими. Вони починають проявляти інтерес до своїх однолітків як до партнерів по грі. Думка однолітка набуває особливої значущості. Тому бажано організувати форми взаємодії дітей, які передбачають співробітництво, а не змагання. Негативна оцінка, якщо вона неминуча, може прозвучати тільки в ситуації індивідуального спілкування, коли її ніхто, крім самої дитини, не чує.

Мислення як і раніше носить наочно - образний характер.

Середній вік абсолютно особливий по відношенню, як до попереднього, так і до чого. У цьому віці, як ні в якому іншому, діти із задоволенням слухають чарівні казки.

РЕЗЮМЕ:

- Мислення носить наочно-образний характер;
- Діти проявляють інтерес до чарівних казок і легше сприймають інформацію, якщо вона стосується когось живого.

У цьому віці у вашої дитини активно проявляються:

- Прагнення до самостійності. Дитині важливо багато робити самому, вона вже більше здатна подбати про себе і менше потребує опіки дорослих. Зворотний бік самостійності - заява про свої права, потреби, спроби встановлювати свої правила в навколишньому світі.
- Етичні уявлення. Дитина розширює палітру усвідомлюваних емоцій, він починає розуміти почуття інших людей, співпереживати. У цьому віці починають формуватися основні етичні поняття, що сприймаються дитиною не через те, що говорять йому дорослі, а виходячи з того, як вони надходять.
- Творчі здібності. Розвиток уяви входить в дуже активну фазу. Дитина живе в світі казок, фантазій, вона здатна створювати цілі світи на папері або в своїй голові. У мріях, різноманітних фантазіях дитина отримує можливість стати головною дійовою особою, домогтися відсутнього її визнання.
- Страхи як наслідок розвиненого уяви. Дитина відчуває себе недостатньо захищеним перед великим світом. Внаслідок своєї магічного мислення для того, щоб знайти відчуття безпеки. Але нестримність фантазій може породжувати найрізноманітніші страхи.
- Відносини з однолітками. У дитини з'являється великий інтерес до ровесників, і вона від внутрішньосімейних стосунків все більше переходить до більш широким відносинам зі світом. Спільна гра стає складніше, у неї з'являється різноманітне сюжетно-рольова наповнення (ігри в лікарню, в магазин, в війну, розігрування улюблених казок). Діти дружать, сваряться, миряться, ображаються, ревнують, допомагають один одному. Спілкування з однолітками займає все більше місце в житті дитини, все більш вираженою стає потреба у визнанні і повазі з боку однолітків.
- Активна допитливість, яка змушує дітей постійно задавати питання про все, що вони бачать. Вони готові весь час говорити, обговорювати різні питання. Але у них ще недостатньо розвинена довільність, тобто здатність займатися тим, що їм нецікаво, і тому їх пізнавальний інтерес найкраще вгамовується в цікавій розмові або цікавій грі.

Вам як його батькам важливо знати:

- Зрозуміти, які у вашій родині правила і закони, які дитині не дозволено порушувати. Пам'ятати, що законів і заборон не повинно бути занадто багато, інакше їх важко виконати.
- По можливості замість заборон пропонувати альтернативи, формулюючи їх так: «Тобі не можна малювати на стіні, але можна на цьому шматку паперу». Просто заборони породжують у дитині або почуття провини, або злість і протест. Якщо ви щось однозначно забороняєте дитині, будьте готові витримати його справедливу злість або образу з цього приводу.
- Говорити дитині про свої почуття, щоб вона краще розумів, яку реакцію в іншій людині народжують ті чи інші її вчинки. Бути готовими до того, щоб розібратися разом з ним у складній етичній ситуації. Самим жити в злагоді з тими етичними принципами, які ви транслюєте дитині.
- Чи не перевантажувати совість дитини. Надмірне несхвалення, покарання за незначні проступки і помилки викликають постійне відчуття своєї провини, страх перед покаранням, мстивість. Може також розвиватися пасивність, пропадати ініціатива.
- Пам'ятати про те, що не варто при дитині розповідати різні страшні історії, говорити про важких хворобах і смерті, тому що для деяких дітей подібна інформація може стати свержсильним подразником. Важливо вислуховувати дитини, розділяти з ним його страхи, дозволяючи йому проживати їх разом з вами.
- Надавати дитині можливості для прояву її творчості і самовираження. Цікавитися будь-яким творчим продуктом, по можливості ніяк її не оцінюючи, ні позитивно, ні негативно, пропонуючи самій дитині оцінити свою творчість.
- Забезпечити дитині можливість спільної з іншими дітьми гри, усвідомлюючи, що така гра не тільки розвиває її уяву і образне мислення, а й абсолютно необхідна для здорового емоційного розвитку. Пропонувати дитині для гри не тільки закінчені за своєю формою іграшки, а й неоформлені предмети, що не мають чіткої функції: камінчики, палички, брусочки і т.д.
- Розуміти, що дитина вже здатна досить довго і захоплено займатися тим, що їй подобається, і їй буває дуже важко перервати гру, тому про необхідність її закінчувати варто попереджати його заздалегідь.
- Бути відкритими до питань дитини, цікавитися її думкою, перетворюючи її спрагу знання в здатність самому знайти відповіді на питання, що цікавлять її питання. Корисно обговорювати з дитиною будь-які події та явища, які її цікавлять, і на її мові формулювати результати ваших спільних міркувань і висновків.